

امسال مشهدی‌ها درحالی‌که داغ‌دار رهبر شهید و شهدای وطن بودند در تاسوعا و عاشورای اباعبدالله^(ع) فریاد خون‌خواهی سردادند

مشهد به احترام حسین^(ع) برخاست

گزارش روز

فهرنگار
فاطمه رازق

مشهد در این روزها، شکل دیگری داشت؛ شهر بار دیگر، آرام آرام در سوگ کربلا فرو رفت. از تاسوعا، کوچه پس کوچه‌های شهر و نیز بارگاه منور رضوی در یک روایت کهن، هم نوا شدند؛ روایتی از داغی که قرن‌هاست تازه مانده. دست‌ها به آسمان رفت، سینه‌ها به ضرب نام حسین (ع) تپید و اشک‌ها، بی اختیار و بی امان از چشم‌ها چکید. شب عاشورا، در آیین خطبه خوانی، واژه‌ها، بار دیگر تاریخ را به این لحظه واکنش کشاندند؛ پژواکی از حقیقتی که از آن شام خونین گذشت اما هرگز خاموش نشد. صبح عاشورا که دمید، شهر باز هم در عزایی یکپارچه ایستاد. ظهر عاشورا، نماز، همان گونه که در آن دشت سوزان برپا شد، به نشانه‌ای از پیوند زمین و آسمان بدل شد؛ یادآور آن دم که در میانه میدان و در میان نیزه‌ها و شمشیرها، ایمان بر نیزه‌ها سایه افکند. عصر، با خیمه سوزان، غربت اهل بیت (ع) در شعله‌ها جان گرفت و شب، در شام غریبان، سکوت شهر، سنگین تر از هر نوحه‌ای، بر دل‌ها نشست و شمع‌ها، روایت تنهایی کاروان کربلا را روشن نگه داشتند. این تصاویر، رد حضور مردمی است که دل به داغی سپرده‌اند که هر سال، تازه‌تر از سال پیش می‌رسد.

آیین خیمه سوزان شعله‌ای بود بر پیکره خاطر؛ تا آتش، روایتگر آن عصر سوزان باشد که خیمه‌ها در آن سوختند و غربت، جاودانه شد.

در جای جای شهر، خیمه‌ها سوختند تا فریاد غربت اهل بیت^(ع)، در دل هر بیننده‌ای دوباره جان گیرد.

اسارت، تصویر آن سوی عاشورا است؛ جایی که خاندان حسین^(ع)، پس از سوختن خیمه‌ها، در میان غربت، به سوی شام روانه شدند.

عزاداران در حریم رضوی گویی چشم انتظار سوگواری کاروانی بودند که هرگز نرسید.

در آیین خطبه خوانی شب عاشورا، خادمان حرم شمس الشموس^(ع) با شمع‌هایی در دست، صحن جامع رضوی را نورباران کردند.

در شام غریبان، شهر همچنان سوگواری بود و شمع‌های روشن در هر کوچه، فریاد خاموش غربت کاروان کربلا بودند.

عزادارانی که در رثای سالار شهیدان و یاران با وفایش اشک ماتم می‌ریختند، فریاد خون‌خواهی رهبر شهید را هم سر می‌دادند.

یاد علی اصغر (ع)، آن تشنه لب شش ماهه، نیز در این ماتم سرانده نگه داشته شد.

یسرکی با لباس ماتم، علم سبز حسین^(ع) را بر دوش گرفته است. گویی نسل تازه، پرچم وفاداری را از دستان پدران به امانت برده است.

در خطبه خوانی شب عاشورا، انبوه عزاداران در حریم رضوی، در میان نور شمع‌ها، به روایت مظلومیت اهل بیت (ع) گوش جان سپردند.

روز تاسوعا زائران و مجاوران امام رضا^(ع) در کوچه پس کوچه‌های شهر به سوگ سقا نشستند.

ظهر تاسوعا و عاشورا، خیابان‌های اطراف حرم، با صف‌های نماز، گویی به مسجدی بی‌کرانه بدل شدند.